

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Boldogtalan házasságok*

Forrás:

Pesti Hírlap

Bm

1924. 5. 17

Osztályozás

Tárgy

347.627

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Boldogtalan házasságok.

Miért válnak ma a házastársak? — Feldúlt családi fészkek. — Még a gazdagok se boldogok. — Házastársak akik elválnak és újra egybekelnek. — Olaszok akik Pestre jönnek válni. — Akadályok felbontás körül.

Hymen rózsalánca tövisekkel van tele. Különösen manapság. Valamikor, a boldog béke éveiben, ezek a tövisek megbújtak a rózsaszirmok mögött. Észre se vettük. De ma fájnak ezek a tövisek, felférzik a szívet, megérik az idegeket. Az illúziók szirmait lefagyasztja az élet küzdelme és Hymen rózsalánca töviskoszorúvá dermed homlokunkon.

Felkerestük dr. Virág Gyula ügyvédet, a válóperek egyik specialistáját, hogy tőle a mostani válósokról felvilágosításokat kérjünk.

— Ügyvédi titoktartásom kötelez — kezdte dr. Virág —, hogy praxisomban előforduló esetek bármelyikét is, mint egy tükröt, önök elé tartsam... de annyit elárulhatok, hogy itt az íróasztalom előtt sokszor olyan jelenetek játszódnak le, amelyek a maguk tragikus méreteivel még

egy drámairó fantáziáját is túlszárnyalják.

Azért mégis igyekezni fogok megrajzolni a kórtünetet a kötelező diszkréció határain belül...

Megigazítottam szemén a cvikkerét. Azután folytatta:

— A háboru előtti években többnyire érzelmi okokból kívánták felbontani a házasságot. Egy új nő jelentkezése a férj részéről... vagy az asszony hűtlensége... Ma inkább

gazdasági okok

készítik válásra a feleket. A törvényszék jogerős ítéletei bizonyítják, hogy a válópörök legnagyobb része a középosztály rétegeiből kerül ki... A hivatalnokai pálya ma olyan reménytelen, hogy arra nyugodt családi életet felépíteni egyenesen képtelenség... A hozományból nőülöz pénzét felemészti a gazdasági krízis és ahol egyszer a nyomor beköszönt, ott a kölcsönös megértés is elveszett.

Különös tünet,

hogy dacára minden kilátástalanságnak, a középosztály a házasságkötés statisztikájában nem mutat visszafelé... sőt a szerelmi házasságok száma mintha megszaporodott volna. Az optimizmus, a jó-

vóbe vetett rendíthetetlen bizalom, mely a szerelemnek mindig kísérő jelensége, rózsaszínű fátyolt tart szemük elé... Ezt a fátyolt azonban az egymásra utáltatás, a megszokás és az anyagi gondokat követő kiábrándulás szétszakítja és miután szemük elé tárul jövőjük sivársága, mint fuldokló a szalmaszálba kapaszkodnak a válásba, mint egyetlen lehetőségbe, ami sorsukon enyhíthet... A csalódott férjben ilyenkor új remények csillannak meg: érdekéheszagra gondol... az asszony pedig, ha még szép és fiatal, bizik, hogy férjéhez mehet újra és talán jobb pártit csinál... Az optimizmus, amit a házasság megölt, a válásban újra feltámad. Sőt gyakori eset, hogy

jogerősen elvált házastársak ismét egymásbaválik felkutatni a remélt boldogságot és újra összeházasodnak.

— És elválnak megint? — vetettük közbe.

— Előfordult az is. A nyomor törvényei kéréltelenné. Természetesen, ezzel szemben felmerül a kérdés: vajon, ha a szegénység így elsorvasztja a családi boldogságot, talán a gazdagság megmenti azt? Nos, minden kerteles nélkül ki kell jelentenem, hogy a vagyonszétválás házasságát még feldúltabb, mint a középosztályé. Különösen az

ujgazdagok házassága

mutat eljárató képet. Ezek a nékülözésből hirtelen kiemelkedő vagyonszétválások, valóságos pokollá teszik otthonukat és nem egy asszony jött már hozzám sírva, könyörögve, hogy válasszam el az urától, mert az élete így elviselhetetlen. A jólét sugárzik ezeken, ruhájuk a legdrágább selyem, de a szívtük szétrogyolva segítségért kiált. És vannak férfiak, akik semmi anyagi áldozattól nem riadnak vissza, csak hogy leoldjam róluk a házasság rablincseit. És mindez abban az egyszerű okban leli magyarázatát, hogy a férj, akit a konjunktúrális szerencse kiragadott a nyomorból, nyűgnek érzi az asszonyt, akivel még a nékülözés hozta össze és aki nem tud felemelkedni hozzá. A hirtelen meggazdagodott férfiak lelki igényei annyira megváltoznak, hogy azokat

a nyomortól elkínzott, szépségében elsorvadt feleségek képtelenek kielégíteni és a válásban keresnek menekülést. Gyakori eset az is, hogy az asszony meg tudta őrizni vonzó külsejét, de felszedülve a nyomorból, férjében nem találja meg az ideált, miért is válni akar... Így bontja meg a házastársak közti harmóniát a Pénz.

A folyamatban levő válópörök száma Budapestben meghaladja a négyezret.

— Vannak, akik harmadszor, sőt negyedszer is válnak. Ismerek férjet, aki már a kilencedik feleségétől válik. Valóságos kékszakállók ezek, azzal a különbséggel persze, hogy nem ők pusztítják el a nőt, hanem épen fordítva, őket teszik tönkre a nők...

— Lehetnek eltérő nézetek a válásról, de annyit leszögezhetünk, hogy egy simán elintéződött válás még mindig többet ér, mint egy pokollá gyújtott házasság. Legegyszerűbb a közös megegyezésre történő válás, az úgynevezett 77-es alapon. Ennek lefolyása mindössze másfél hónapot vesz igénybe, feltéve, ha a házastársak hathónapi különélésüket felmutatni tudják. Nagyban mehezíti ma a válópörök az, hogy a házastársak optálása nincsen rendben és az utólag beadott kérvények jelenleg nagyon lassan elintéztet nyernék.

Újabbban a Curia gyakorlatban bizonyos szigorúság észlelhető a válópörökkel szemben. Sőt a katolikus egyház is igyekszik a maga elvi befolyásával a válást lehetetlenné tenni.

— A válást ellenzók legnagyobb része a családi élet megőrzését tartja és különösen a jövő generációra

való tekintettel a gyerekek erkölcsét és érdekeit akarják megővni. Ezek azonban elfelejtik, hogy a gyermeki lélek sokkal inkább megromlik egy házasságtörés mocsarába fulladt házasság kereteiben, mint a törvény védelmét kereső válófelek oldala mellett.

— Felemlítésre méltó, hogy olasz házastársak; akiknek válását a törvény nem engedi, Budapestre jönnek, hogy az itteni törvények védelme alatt egymástól megszabadulhassanak. Eddig Flumét keresték fel, hogy válópörüket lefolytassák, azonban

Flume annexiójával az olasz törvények irányadók, melyek a házasságot felbonthatatlannak nyilvánítják

és így sok olasz kerül Budapestre, hogy a magyarbarátság ürügye alatt válópörét simán elintézzék.

Amikor beszélgetésünk véget ért és az ügyvéd

kikisért minket, az előszobában egy fiatal szőke nő
köszönt el mellettünk. Azt hittük, valamelyik kliense.
Az ügyvéd mosolygott:

— Csak a gépirókisasszonyom.

És ahogy lementünk a lépcsőn, az járt az
eszünkben, milyen megtépett illúziói lehetnek a há-
zasságról ennek a kékszemű irodistalánynak, itt, az
ábrándok romjai között, a szerelem temetőjében.
